



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 368

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 mai 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 862 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-4
Decizia nr. 45 din 4 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	5-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
355. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar pentru unele imobile aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea	7
356. — Hotărâre pentru completarea art. 4 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 336/2018 privind aprobarea Programului pentru stimularea angajării tinerilor în sectoarele agricultură, acvacultură și industrie alimentară, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2019	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
752. — Ordin al ministrului sănătății privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 499/2020 pentru aprobarea suspendării temporare a distribuției în afara teritoriului României de produse biocide utilizate pentru a asigura prevenția apariției afecțiunilor asociate infecției cu SARS-CoV-2	8
926. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind inspecțiile obligatorii la navele de pasageri de tip Ro-Ro, precum și la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat	9-15
987. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 862

din 17 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Bogdan Georgescu în Dosarul nr. 145/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 64D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra soluției legislative în discuție prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, iar forma legii criticată în acest dosar ține cont de reperele jurisprudențiale ale Curții Constituționale. Astfel comunicarea prin afișare intervine în ultimă instanță, când comunicarea prin celelalte forme prevăzute de lege nu a fost posibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 1.247/CA din 4 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 145/88/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Bogdan Georgescu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea unui act administrativ fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care actul se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului colectiv și doar prin simpla afișare a informației vizând existența aceluși act, atât timp cât conținutul său nu poate fi vizualizat, consultat și cunoscut.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile art. 44

din Codul de procedură fiscală reglementează modalitatea de comunicare a actelor administrative, prin dispozițiile art. 44 alin. (5) stabilindu-se doar o ultimă modalitate de comunicare a actelor administrative fiscale, ce urmează a fi aplicată doar în situația în care celelalte modalități de comunicare nu au putut fi îndeplinite din motive obiective, această reglementare nefiind de natură a îngreuna accesul liber la justiție și dreptul la apărare al contribuabilului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în măsura în care comunicarea prin publicitate reprezintă doar o modalitate ultimă și subsidiară celorlalte mijloace de comunicare.

9. Astfel, legiuitorul a prevăzut că actele administrative fiscale pot fi comunicate prin publicitate și în cazul în care domiciliul contribuabilului este cunoscut. În acest caz, însă, trebuie ca, anterior recurgerii la această modalitate, să fi fost respectată cu strictețe ordinea prevăzută în art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, astfel încât comunicarea prin publicitate să reprezinte doar o modalitate ultimă și subsidiară, după cum a stabilit și Curtea Constituțională în jurisprudența sa. Instanța de contencios constituțional a decis că este neconstituțională oricare altă interpretare pe care practica administrativă sau judecătorească ar putea să o atribuie textelor legale criticate față de cea consacrată prin Decizia nr. 667 din 30 aprilie 2009, reiterată prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011.

10. Așadar, în cazul actelor administrative fiscale, comunicarea acestora se îndeplinește prin publicitate și în ipoteza în care se cunoaște domiciliul fiscal al contribuabilului, dar comunicarea nu s-a putut realiza prin celelalte modalități prevăzute de textul amintit.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu următorul cuprins: „(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de

internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorității publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean sau a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”

14. Curtea observă că dispozițiile legale ale art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au fost abrogate prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate întrucât acestea continuă să își producă efecte în cauza de față.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Se mai invocă și prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând criticile formulate de autorii excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate.

17. Astfel, Curtea reține că actul administrativ fiscal este cea formă juridică principală a activității organelor administrației publice, care constă într-o manifestare unilaterală și expresă de voință de a da naștere, a modifica și a stinge drepturi și obligații, în realizarea puterii publice, sub controlul principal de legalitate al instanțelor judecătorești. Această manifestare unilaterală de voință, chiar dacă apare în contextul realizării puterii publice, presupune asigurarea unui echilibru ce implică respectarea intereselor private legitime, a drepturilor conferite de lege destinatarului actului administrativ fiscal, precum și asigurarea condițiilor necesare exercitării de către instanțele judecătorești a controlului de legalitate a actului administrativ. În acest context, natura unilaterală a actului administrativ fiscal are ca rezultată reglementarea condițiilor de emiterie, comunicare, precum și a modalităților de asigurare a opozabilității acestuia.

18. Astfel, comunicarea actului administrativ fiscal către destinatarul său (contribuabilul/plătitorul căruia îi este destinat) reprezintă o garanție importantă împotriva arbitrarului și, totodată, cea mai eficientă modalitate de aducere la cunoștință a conținutului raportului juridic fiscal care ia naștere ca urmare a emiterii acestui act. Comunicarea actului administrativ fiscal are importanță și cu privire la efectele juridice produse de acesta, actul administrativ fiscal producând efecte juridice față de destinatarul său doar din momentul în care îi este comunicat în mod legal. Prin urmare, comunicarea actului administrativ fiscal reprezintă o condiție preliminară pentru opozabilitate, respectiv pentru a determina data de la care actul administrativ fiscal poate produce efecte pentru contribuabil. Așa cum este și firesc, regula o constituie comunicarea actului administrativ fiscal către contribuabilul/plătitorul căruia îi este destinat. În acest fel, se asigură cunoașterea nemijlocită de către partea din raportul juridic fiscal a conținutului raportului juridic născut ca urmare a emiterii actului administrativ fiscal.

19. În ceea ce privește modalitatea de efectuare a comunicării, prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, legiuitorul a înțeles să reglementeze mai multe modalități de comunicare a actului administrativ fiscal. Aceste modalități au variat pe perioada în care Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală s-a aflat în fondul activ al legislației, iar unele au fost chiar sancționate de către instanța de contencios constituțional.

20. În acest context, Curtea a reținut, prin prisma reglementării din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, prin Decizia nr. 536 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 7 iulie 2011, că interesul organelor fiscale de aducere la cunoștință contribuabilului a existenței unei obligații fiscale al cărei creditor este însuși statul implică necesitatea comunicării actului administrativ în care aceasta este consemnată prin modalități care să asigure aducerea efectivă la cunoștință contribuabilului despre existența unei obligații fiscale în sarcina sa.

21. Curtea a arătat, prin decizia precizată, că în art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 legiuitorul a stabilit că pot fi comunicate actele administrative fiscale, după cum urmează: „a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului; b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului; c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia; d) prin publicitate.”

22. Curtea a reținut, însă, că „textul de lege menționat enumeră aceste modalități fără să conțină vreo precizare referitoare la ordinea de prioritate în care acestea pot fi folosite, astfel că instanța de judecată care a ridicat din oficiu excepția de neconstituționalitate a semnalat că, în practică, în lipsa unei mențiuni exprese referitoare la obligativitatea respectării ordinii în care acestea sunt enumerate, există o tendință a organelor fiscale de a ignora succesiunea în care acestea sunt prevăzute în art. 44 alin. (2) și de a recurge la comunicarea direct prin publicitate, fără a proceda la epuizarea celorlalte mijloace de comunicare a actului administrativ fiscal”.

23. Așa fiind, Curtea a statuat că prevederile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal emitent poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a)—d) din aceeași ordonanță.

24. Ulterior acestei decizii, textul art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 29/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2011, în sensul că actul administrativ fiscal se comunica prin: a) prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire; b) în cazul în care comunicarea prin poștă nu a fost posibilă, prin remiterea acestuia de către persoanele împuternicite ale organului fiscal sau prin prezentarea contribuabilului/împuternicitului la sediul organului fiscal, dacă se asigură primirea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal ori prin fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului și confirmarea primirii acestuia; c) în cazul

în care nu s-a reușit comunicarea prin mijloacele de la lit. b), prin publicitate.

25. Textul art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost modificat, din nou, prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 30 ianuarie 2012 (în prezent abrogată prin Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală). Astfel, textul art. 44 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 s-a modificat în sensul că actul administrativ fiscal se comunică prin: a) remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal; b) prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire; c) alte mijloace, cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru în final [în cazul în care comunicarea nu a putut avea loc prin modalitățile de la lit. a) sau b)]. În cazul în care comunicarea prin antereferitele modalități nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate [d)].

26. Din economia textului criticat, Curtea observă că legiuitorul a instituit modalitatea principală de comunicare sub forma a două căi ce sunt alternative — remiterea directă sau transmiterea prin poștă a actului. Mijloacele electronice sunt utilizate numai dacă respectivul contribuabil a solicitat expres acest lucru în final, iar metoda publicității numai în ultimă instanță.

27. Modificarea procedurilor de comunicare a continuat, prevederile art. 44 fiind, încă o dată, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru reglementarea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 23 iunie 2014. Practic, soluția legislativă a fost păstrată, iar prevederile art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 au devenit prevederile art. 44 alin. (5), cu mici modificări.

28. Autorul excepției de neconstituționalitate este nemulțumit că, în urma utilizării metodei afișării pe site-ul și la sediul organului fiscal emitent, conținutul acelui act nu poate fi vizualizat, consultat și cunoscut. Or, metoda publicității este utilizată doar în ultimă instanță, când comunicarea nu a fost posibilă prin niciuna dintre celelalte metode menționate.

29. Prin Decizia nr. 443 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 14 ianuarie

2014, Curtea s-a pronunțat asupra prevederilor art. 44 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală [devenit ulterior art. 44 alin. (5)]. Cu acest prilej, Curtea a statuat că modalitatea de comunicare a actului administrativ fiscal prin publicitate, respectiv prin afișarea, pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a autorității administrației publice locale sau a consiliului județean, după caz, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului, nu este de natură a îngreuna accesul liber la justiție și exercitarea dreptului la apărare.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. În acest context, Curtea reține că nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate și că prevederile art. 52 din Constituție nu au incidență în cauză.

32. Distinct de cele de mai sus, Curtea constată că orice contribuabil (sau împuternicitul acestuia) care a luat cunoștință de emiterea actului administrativ fiscal se poate deplasa la sediul organului fiscal pentru a-l ridica pe bază de semnătură. După înmânarea actului administrativ fiscal, contribuabilul are posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul acestuia.

33. În ceea ce privește critica implicită potrivit căreia dispozițiile legale în discuție nu reglementează în mod explicit condițiile anunțului în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului, Curtea reține că legiuitorul a procedat corect atunci când a stabilit un echilibru între interesul statului de a-și recupera sumele de bani datorate și interesul contribuabilului de a-și vedea protejate datele sale cu caracter personal [cum ar fi suma de plată], pe de o parte, și dreptul de acces liber la justiție al aceluiași contribuabil, pe de altă parte. Din moment ce legea se referă la un act administrativ fiscal și la contribuabil, este obligația organelor fiscale să individualizeze actul emis (prin indicarea numărului și a datei), dar și contribuabilul (cu respectarea protejării datelor cu caracter personal, în conformitate cu legislația în vigoare în acest domeniu). Stabilirea modului în care organele fiscale și-au îndeplinit aceste obligații ține de interpretarea și aplicarea normei de către organele abilitate, respectiv de către instanța judecătorească, singura competentă să se pronunțe cu privire la aceste chestiuni.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdan Georgescu în Dosarul nr. 145/88/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 44 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 4 februarie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare,
modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene. Excepția a fost ridicată de Anca-Simona Rodovei, Ilie Pînzariu și Liviu Filipovici în Dosarul nr. 1.979/40/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.391D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.979/40/2017, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată de Anca-Simona Rodovei, Ilie Pînzariu și Liviu Filipovici în cadrul apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.402 din 7 decembrie 2017, pronunțată de Tribunalul Botoșani — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.979/40/2017, având ca obiect acțiunea prin care aceștia au solicitat obligarea Inspectoratului Județean de Poliție Botoșani la plata ajutoarelor salariale conform art. 20 alin. (1) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca polițist, sumă actualizată cu indicele de inflație, precum și a dobânzii legale aferente.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 creează un climat de instabilitate juridică și încalcă principiul clarității și previzibilității actelor normative, întrucât fac trimitere la o dispoziție legală care

nu mai este în vigoare. Astfel, arată că prin actele normative anuale de salarizare adoptate din 2010 și până în 2017 s-a dispus neacordarea ajutoarelor salariale suplimentare prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. 284/2010. Prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că aceste măsuri au vizat exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor, în sensul suspendării lor, și nu existența acestui drept. La data de 1 iulie 2017, Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 din noua Lege-cadru a salarizării nr. 153/2017, odată cu actele normative anuale de suspendare. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 care prevedeau suspendarea exercițiului dreptului la acordarea ajutoarelor în anul 2017 nu au fost abrogate, dar efectele juridice nu se mai pot produce ca urmare a abrogării actului normativ care prevedea norma suspendată. Legea-cadru nr. 153/2017 nu mai prevede vreun drept de natura celor din art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, astfel că suspendarea reglementată de art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 se referă la drepturi care nu mai sunt consacrate de legislația actuală. De asemenea, articolul de lege criticat nu cuprinde vreo mențiune că se referă la ajutoarele prevăzute de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

6. Art. 58 alin. (1) și art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea unor acte normative prevăd că suspendarea dispozițiilor unui act normativ poate interveni numai pe durata existenței acestuia, dar nu poate supraviețui normei pe care o suspendă. Art. 66 din aceeași lege recunoaște abrogarea și în cazul normelor suspendate, dar din momentul abrogării actului încetează suspendarea efectelor acestuia.

7. Prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. Autorii excepției consideră că, deși ajutoarele suplimentare nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, atât timp cât nicio dispoziție legală nu le-a abrogat, suspendarea exercițiului dreptului nu echivalează cu însăși înlăturarea lui.

9. Totodată, arată că o consecință a adoptării art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, paragrafele 95—97, în care a constatat prelungirea suspendării exercițiului drepturilor și pentru anul 2018, cât și motivarea că, prin suspendarea repetată, titularii au pierdut însăși speranța legitimă de valorificare a lor.

10. Autorii excepției susțin că respectarea principiului privind încrederea în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să se poată bucura efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

11. De asemenea amintesc că principiul securității juridice este consacrat în dreptul european, stabilindu-se necesitatea respectării lui atât de instituțiile comunitare, cât și de statele membre, iar jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestuia. Astfel, în Cauza *Păduraru contra României* (2005) s-a evidențiat că, odată ce statul adoptă o soluție, aceasta trebuie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții.

12. Prin urmare, autorii excepției consideră că lipsa de coerență, claritate și previzibilitate a normei legale criticate înfrânge principiul securității raporturilor juridice corelat cu principiul încrederii juridice și, implicit, duce la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

13. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor din Constituție invocate de autorii excepției.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017. Examinând critica formulată de autorii excepției, Curtea constată că aceasta vizează, în realitate, doar dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, potrivit

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anca-Simona Rodovei, Ilie Pînzariu și Liviu Filipovici în Dosarul nr. 1.979/40/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

căroră „(1) În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

18. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție privind statul român și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei de constituționalitate. Astfel, analizând constituționalitatea art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 în raport cu prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, paragrafele 100 și 101, a reținut, în esență, că textul de lege analizat se referă la norma de drept substanțial reglementată de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 a cărei aplicabilitate în timp este reglementată de dispozițiile criticate. De asemenea, Curtea a apreciat că nu este întemeiată susținerea potrivit căreia prin adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare se încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât este greșit înțeleasă semnificația abrogării prin Legea-cadru nr. 153/2017 a dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, începând cu data de 1 iulie 2017. Astfel, consecința acestei abrogări este previzibilă și clară, respectiv dacă personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, aceștia nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010.

20. Tot prin Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragraful 94, Curtea, făcând trimitere la jurisprudența sa anterioară, a amintit că ajutoarele și indemnizațiile reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora. Aceste drepturi nu au un temei constituțional, iar legiuitorul este liber să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară înfrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 403 din 6 iunie 2019 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea valorii de inventar pentru unele imobile aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilelor înregistrate la MFP cu nr. 36311, nr. 102336, nr. 102337 și nr. 102338, aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pecingină,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2020.
Nr. 355.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea, ale căror valori de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Persoana juridică care administrează imobilul [CIF]	Valoarea de inventar actualizată (în lei)
36311	8.19.01	48-148	Județul Vrancea	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908	2.630.644,87
102336	8.19.01	48-149	Județul Vrancea	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908	1.785.092,08
102337	8.19.01	48-150	Județul Vrancea	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908	19.940,24
102338	8.19.01	48-243	Județul Vrancea	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908	349.705,22

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 4 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 336/2018 privind aprobarea Programului pentru stimularea angajării tinerilor în sectoarele agricultură, acvacultură și industrie alimentară, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2019

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După alineatul (2) al articolului 4 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 336/2018 privind aprobarea Programului pentru stimularea angajării tinerilor în sectoarele agricultură, acvacultură și industrie alimentară, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 325/2019, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 29 mai 2019, se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:
„(3) Valoarea Programului corespunzătoare anului 2020 este de 1.000 mii lei, în limita sumelor aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu această destinație.”

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pecingină,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2020.
Nr. 356.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN**privind completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 499/2020 pentru aprobarea suspendării temporare a distribuției în afara teritoriului României de produse biocide utilizate pentru a asigura prevenția apariției afecțiunilor asociate infecției cu SARS-CoV-2**

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 1.937/2020 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică, având în vedere prevederile art. 5 lit. p) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — După articolul 1¹ al Ordinului ministrului sănătății nr. 499/2020 pentru aprobarea suspendării temporare a distribuției în afara teritoriului României de produse biocide utilizate pentru a asigura prevenția apariției afecțiunilor asociate infecției cu SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 26 martie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 12, cu următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Se exceptează de la prevederile art. 1 produsele biocide fabricate de către producătorii români sau de

producătorii statelor UE cu sediul în România, precum și produsele biocide care tranzitează teritoriul României, care fac obiectul darului manual sau donației, indiferent de țara de destinație a donatarului.

(2) În cazul produselor biocide prevăzute la alin. (1), producătorul va prezenta la vamă o copie tradusă într-o limbă de circulație internațională a înscrisului care atestă darul manual sau donația acestora.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

București, 6 mai 2020.
Nr. 752.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR

ORDIN**privind inspecțiile obligatorii la navele de pasageri de tip Ro-Ro, precum și la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat**

Văzând Referatul Direcției Transport Naval nr. 3.066/125 din 23.01.2020 de aprobare a ordinului ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind inspecțiile obligatorii la navele de pasageri de tip Ro-Ro, precum și la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat,

luând în considerare prevederile art. 2 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite prezentul ordin.

ARTICOLUL 1**Domeniu de aplicare**

(1) Prezentul ordin stabilește sistemul de inspecții obligatorii la navele de pasageri de tip Ro-Ro și la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat spre sau dinspre porturi românești.

(2) Prevederile prezentului ordin se aplică navelor de pasageri de tip Ro-Ro și navelor de pasageri de mare viteză care sunt angajate:

a) în serviciu regulat dinspre un port românesc către un port dintr-un stat terț, în cazul în care nava arborează pavilion român; sau

b) în serviciu regulat de voiajuri interne, în zone maritime în care navele din clasa A pot opera, în conformitate cu art. 4 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 422/2011 privind normele tehnice de siguranță pentru navele maritime de pasageri, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prezentul ordin nu se aplică navelor de pasageri de tip Ro-Ro și navelor de pasageri de mare viteză care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 2**Definiții**

În înțelesul prezentului ordin, termenii utilizați se definesc după cum urmează:

a) *autoritatea competentă*:

(i) *administrația statului pavilionului* — autoritățile competente ale statului care acordă navelor de pasageri de tip Ro-Ro și navelor de pasageri de mare viteză dreptul de a arbora pavilionul acestuia;

(ii) *Autoritatea Navală Română* — autoritatea centrală de specialitate în domeniul siguranței navigației și al securității navelor, în subordinea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, căreia i s-au delegat competențele privind acordarea dreptului de arborare a pavilionului român, prelungirea, suspendarea sau retragerea acestuia și emiterea actelor de naționalitate, precum și competențele privind aplicarea prevederilor prezentului ordin, denumită în continuare ANR;

b) *certificate*:

(i) pentru navele de pasageri de tip Ro-Ro și pentru navele de pasageri de mare viteză angajate în voiajuri internaționale, certificatele de siguranță emise în conformitate cu cerințele Convenției SOLAS 1974, astfel cum a fost amendată, respectiv în conformitate cu Codul pentru navele de mare viteză, împreună cu listele echipamentelor relevante atașate;

(ii) pentru navele de pasageri de tip Ro-Ro și pentru navele de pasageri de mare viteză angajate în voiajuri interne, certificatele de siguranță emise în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 422/2011 privind normele tehnice de siguranță pentru navele maritime de pasageri, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu listele echipamentelor relevante atașate;

c) *Codul pentru navele de mare viteză* — „Codul internațional pentru siguranța navelor de mare viteză”, inclus în Rezoluția MSC.36(63) a OMI din 20 mai 1994, pe care România l-a acceptat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 736/2007 privind acceptarea Codului internațional pentru siguranța navelor de mare viteză (HSC 1994), precum și a amendamentelor la acesta, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.119(74) și MSC.174(79) din anul 2001, respectiv 2004 ale Comitetului Securității Maritime, sau „Codul internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză” (Codul HSC 2000), inclus în Rezoluția MSC. 97(73) a OMI din 5 decembrie 2000, pe care România l-a acceptat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.033/2008 privind publicarea acceptării Codului internațional din 2000 pentru siguranța navelor de mare viteză (Codul HSC 2000), precum și a amendamentelor la acesta, adoptate de Organizația Maritimă Internațională prin rezoluțiile MSC.175(79) și MSC.222(82) ale Comitetului Securității Maritime, din anul 2004, respectiv 2006, în versiunile lor actualizate;

d) *companie* — o companie sau o persoană care operează una sau mai multe nave de pasageri de tip Ro-Ro și/sau o navă de pasageri de mare viteză și care a convenit să preia toate îndatoririle și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru

prevenirea poluării (Codul I.S.M.) în versiunea sa actualizată sau, în cazul în care nu se aplică capitolul IX din SOLAS 74, proprietarul sau operatorul sau navlositorul navei nude, care a preluat de la proprietar responsabilitatea pentru operarea navei de pasageri de tip Ro-Ro sau a navei de pasageri de mare viteză, de la proprietarul acestora;

e) *Convenția SOLAS 1974* — Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, împreună cu protocoalele și amendamentele ulterioare la aceasta, la care România a aderat prin Decretul nr. 80/1979, în versiunea sa actualizată;

f) *HSSC* — Instrucțiunile de inspecție pentru Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale, în versiunea actualizată, conform Ordinului ministrului transporturilor nr. 819/2013 privind aplicarea Instrucțiunilor de inspecție din 2011 în conformitate cu Sistemul armonizat de inspecție și certificare (HSSC), adoptate de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1053(27) din 30 noiembrie 2011, precum și a amendamentelor ulterioare la aceasta, cu modificările și completările ulterioare;

g) *inspector* — un angajat al ANR autorizat în mod corespunzător de către aceasta să efectueze inspecțiile prevăzute în prezentul ordin răspunde în fața ANR și îndeplinește criteriile minime specificate în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările și completările ulterioare;

h) *navă de pasageri de mare viteză* — navă de mare viteză așa cum este definită în Convenția SOLAS 1974, cap. X, Regula I, care transportă mai mult de 12 pasageri;

i) *navă de pasageri de tip Ro-Ro* — navă de pasageri cu facilități pentru îmbarcarea și debarcarea vehiculelor rutiere sau feroviare pe propriile roți și care transportă mai mult de 12 pasageri;

j) *serviciu regulat* — o serie de curse ale navelor de pasageri de tip Ro-Ro și ale navelor de pasageri de mare viteză organizate astfel încât să deservească traficul între aceleași două sau mai multe porturi sau o serie de curse de la și către același port fără escale intermediare, fie după un orar publicat, fie prin efectuarea unor curse cu o astfel de regularitate ori frecvență încât să constituie o serie sistematică ce poate fi recunoscută ca atare;

k) *voiaj intern* — voiaj efectuat în zone maritime între un port românesc și același port sau un alt port românesc;

l) *zonă maritimă* — orice zonă stabilită în conformitate cu prevederile art. 4 din Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 422/2011 privind normele tehnice de siguranță pentru navele maritime de pasageri, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 3

Inspecții inițiale

(1) Înainte ca o navă de pasageri de tip Ro-Ro sau o navă de pasageri de mare viteză să înceapă operarea în cadrul unui serviciu regulat conform prezentului ordin, ANR efectuează o inspecție inițială, care constă în:

a) verificarea conformității cu cerințele prevăzute în anexa nr. 1; și

b) o inspecție efectuată în conformitate cu anexa nr. 2, în urma căreia inspectorul stabilește dacă nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză îndeplinește cerințele necesare pentru operarea în condiții de siguranță a unui serviciu regulat.

(2) Inspecția inițială este efectuată de către un inspector.

(3) La solicitarea ANR, companiile prezintă dovezi privind conformitatea cu cerințele din anexa nr. 1 înainte de inspecția inițială, dar nu cu mai mult de o lună înaintea acesteia.

ARTICOLUL 4

Excepții de la obligația privind inspecția inițială

(1) În cazul inspecției inițiale, ANR poate decide să nu aplice anumite cerințe sau proceduri din anexele nr. 1 și 2 relevante pentru orice verificări ale statului de pavilion sau inspecții anuale efectuate în cursul ultimelor 6 luni, cu condiția ca procedurile și orientările relevante privind verificările specificate în HSSC sau procedurile concepute să atingă același obiectiv să fi fost îndeplinite. ANR transferă informațiile relevante către baza de date privind inspecțiile, instituită în conformitate cu art. 10.

(2) Când o navă de pasageri de tip Ro-Ro sau o navă de pasageri de mare viteză urmează să fie angajată într-un serviciu regulat, ANR poate să țină cont de verificările și de inspecțiile efectuate la aceasta pentru operarea într-un serviciu regulat anterior reglementat prin prezentul ordin. În cazul în care ANR constată că verificările și inspecțiile anterioare respective sunt relevante pentru noile condiții de operare, inspecțiile prevăzute la art. 3 alin. (1) nu este necesar să fie efectuate la nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză care începe să opereze în noul serviciu regulat.

(3) La solicitarea unei companii, ANR poate confirma anticipat acordul său pentru recunoașterea inspecțiilor și verificărilor anterioare ca relevante pentru noile condiții operaționale.

(4) În cazul în care, ca urmare a unor împrejurări neprevăzute, trebuie să se introducă rapid o navă de pasageri de tip Ro-Ro sau o navă de pasageri de mare viteză substituit pentru a asigura continuitatea serviciului, iar prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile, ANR poate permite navei substituit să înceapă operarea, cu condiția ca:

a) o inspecție vizuală și o verificare a documentelor să nu ridice probleme legate de îndeplinirea cerințelor necesare pentru operarea în siguranță a navei de pasageri de tip Ro-Ro substituit sau navei de pasageri de mare viteză substituit; și

b) ANR să finalizeze inspecția inițială prevăzută în art. 3 alin. (1), în termen de o lună de la începerea operării.

ARTICOLUL 5

Inspecții periodice

(1) ANR trebuie să efectueze o dată la 12 luni următoarele inspecții:

a) o inspecție, în conformitate cu anexa nr. 2; și

b) o inspecție în cursul unui serviciu regulat, care să se desfășoare după minimum 4 luni și maximum 8 luni de la data inspecției menționate la lit. a) și care vizează elementele enumerate în anexa nr. 3 și, conform competențelor profesionale ale inspectorului, constituie un număr suficient de elemente enumerate în anexele nr. 1 și 2 pentru a asigura faptul că nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză continuă să îndeplinească toate cerințele necesare pentru operarea în condiții de siguranță. O inspecție inițială în conformitate cu art. 3 se consideră a fi o inspecție în sensul lit. a).

(2) Inspecția menționată la alin. (1) lit. a) poate fi efectuată, dacă ANR acceptă acest lucru, simultan sau în conjuncție cu verificarea anuală a statului de pavilion, cu condiția de a fi efectuată în conformitate cu procedurile și orientările relevante referitoare la verificări, astfel cum sunt specificate în HSSC, sau în conformitate cu proceduri concepute în vederea atingerii aceluiasi obiectiv.

(3) ANR trebuie să efectueze o inspecție, în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa nr. 2, de fiecare dată când nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză suferă reparații, modificări ori transformări majore sau atunci când are loc o schimbare a managementului navei ori un transfer de clasă al navei. Cu toate acestea, în cazul schimbării managementului navei sau al unui transfer de clasă, ANR poate

scuti nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză de inspecția prevăzută în prima teză a prezentului alineat după ce ia în considerare inspecțiile efectuate anterior la nava de pasageri de tip Ro-Ro ori la nava de pasageri de mare viteză, cu condiția ca schimbarea respectivă sau transferul respectiv să nu afecteze operarea în siguranță a navei în cauză.

ARTICOLUL 6

Raportul de inspecție

(1) La terminarea oricărei inspecții efectuate în temeiul prezentului ordin, inspectorul întocmește un raport în conformitate cu anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Informațiile conținute în raport se comunică bazei de date prevăzute la art. 10. O copie a raportului de inspecție se pune, de asemenea, la dispoziția comandantului navei.

ARTICOLUL 7

Remedierea deficiențelor, interzicerea plecării și suspendarea inspecției

(1) ANR se asigură că toate deficiențele confirmate sau descoperite în cadrul unei inspecții efectuate în conformitate cu prezentul ordin sunt remediate.

(2) În cazul în care deficiențele sunt în mod clar periculoase pentru sănătate sau siguranță ori reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea sau viața oamenilor, pentru nava de pasageri de tip Ro-Ro, pentru nava de pasageri de mare viteză sau pentru echipajul și pasagerii acesteia, ANR se asigură că nava în cauză face obiectul unui ordin de interzicere a plecării. O copie a ordinului de interzicere a plecării se pune, de asemenea, la dispoziția comandantului navei.

(3) Ordinul de interzicere a plecării nu se anulează decât după ce deficiența a fost remediată, iar pericolul a fost îndepărtat într-un mod considerat satisfăcător de ANR sau după ce ANR stabilește, sub rezerva oricăror condiții necesare, că nava poate naviga sau că operarea se poate relua fără vreun risc pentru siguranța și sănătatea pasagerilor sau a echipajului ori pentru nava respectivă sau pentru alte nave.

(4) Dacă o deficiență menționată la alin. (2) nu poate fi remediată rapid în portul în care a fost confirmată sau descoperită, ANR poate fi de acord să permită navei să se deplaseze până la un șantier de reparații corespunzător, unde deficiența poate fi remediată rapid.

(5) În circumstanțe excepționale în care starea generală a unei nave de pasageri de tip Ro-Ro sau a unei nave de pasageri de mare viteză este în mod evident sub standard, ANR poate suspenda inspecția navei respective până când compania ia măsurile necesare pentru a se asigura că nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză nu mai prezintă pericol imediat pentru siguranță sau sănătate, pentru viața echipajului și a pasagerilor ori pentru a se asigura că respectă cerințele relevante ale convențiilor internaționale aplicabile.

(6) În cazul în care ANR suspendă inspecția în conformitate cu alin. (5), nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză face automat obiectul unui ordin de interzicere a plecării. Ordinul de interzicere a plecării se anulează dacă inspecția a fost reluată și s-a încheiat cu succes și dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) sau la art. 9 alin. (2).

(7) Pentru a evita congestionarea portului, ANR poate autoriza mutarea într-o altă zonă a portului a unei nave de pasageri de tip Ro-Ro sau a unei nave de pasageri de mare viteză care face obiectul unui ordin de interzicere a plecării, în cazul în care acest lucru poate fi realizat în condiții de siguranță. Cu toate acestea, riscul de congestionare a portului nu este luat

în considerare atunci când se ia hotărârea de a emite sau de a anula un ordin de interzicere a plecării. Administrația portuară facilitează adăpostirea acestor nave.

ARTICOLUL 8

Dreptul la o cale de atac

(1) Compania are dreptul să conteste ordinul de interzicere a plecării emis de ANR. Contestația nu suspendă ordinul de interzicere a plecării, cu excepția cazului în care sunt luate măsuri provizorii, în conformitate cu legislația națională. ANR elaborează și menține proceduri corespunzătoare în acest sens, în conformitate cu legislația națională.

(2) ANR trebuie să informeze comandantul navei de pasageri de tip Ro-Ro sau al navei de pasageri de mare viteză care face obiectul unui ordin de interzicere a plecării despre dreptul la o cale de atac și despre procedurile aplicabile. Atunci când, ca urmare a unei contestații, este anulat sau modificat un ordin de interzicere a plecării, ANR se asigură că baza de date prevăzută la art. 10 este actualizată în consecință fără întârziere.

ARTICOLUL 9

Costuri

(1) Dacă în cursul inspecțiilor menționate la art. 3 și 5 se confirmă sau se descoperă deficiențe care conduc la un ordin de interzicere a plecării, toate costurile aferente inspecțiilor sunt suportate de companie.

(2) Ordinul de interzicere a plecării nu se anulează decât după efectuarea plății integrale sau dacă se oferă o garanție suficientă pentru rambursarea costurilor.

ARTICOLUL 10

Rapoarte de inspecție

(1) ANR utilizează baza de date privind inspecțiile, creată, întreținută și actualizată de către Comisia Europeană, care conține toate informațiile necesare pentru punerea în aplicare a sistemului de inspecții prevăzut în prezentul ordin. Această bază de date se întemeiază pe baza de date privind inspecțiile menționată la art. 24 din Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 131 din 28 mai 2009, și are funcții similare acesteia din urmă.

(2) ANR se asigură că informațiile referitoare la inspecțiile efectuate în conformitate cu prezentul ordin, inclusiv informațiile privind deficiențele și ordinele de interzicere a plecării, sunt transferate fără întârziere în baza de date privind inspecțiile de îndată ce este finalizat raportul de inspecție sau este anulat ordinul de interzicere a plecării. În ceea ce privește detaliile informațiilor, dispozițiile anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 811/2010 privind controlul statului portului, cu modificările și completările ulterioare, se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Informațiile transferate în baza de date privind inspecțiile trebuie să fie validate de către ANR în termen de 72 de ore, în vederea publicării.

(4) ANR are acces la toate informațiile înregistrate în baza de date privind inspecțiile care sunt relevante pentru punerea în aplicare a sistemului de inspecții prevăzut în prezentul ordin și în Directiva 2009/16/CE.

ARTICOLUL 11

Sancțiuni

Contravențiile la prevederile prezentului ordin se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ARTICOLUL 12

Punere în aplicare și notificare

(1) ANR va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor comunică Comisiei Europene textul prezentului ordin, precum și textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul ordin.

ARTICOLUL 13

Anexe

Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ARTICOLUL 14

Publicare

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

București, 29 aprilie 2020.

Nr. 926.

ARTICOLUL 15

Abrogare

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 389/2006 pentru aprobarea sistemului de inspecții obligatorii la navele de tip feribot Ro-Ro, precum și la navele de pasageri de mare viteză care operează în serviciu regulat publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 10 aprilie 2006, cu modificările ulterioare.

*

Prezentul ordin transpune art. 1—13 și art. 17 din Directiva 2017/2110/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017 privind un sistem de inspecții pentru operarea în condiții de siguranță a navelor de pasageri de tip Ro-Ro și a navelor de pasageri de mare viteză care desfășoară servicii regulate și de modificare a Directivei 2009/16/CE și de abrogare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului.

ANEXA Nr. 1

**CERINȚE SPECIFICE
pentru navele care desfășoară servicii regulate**

(prevăzute în art. 3 și 5 din ordin)

Inspectorul Autorității Navale Române verifică următoarele:

1. comandantul deține, înainte ca nava să plece în voiaj, informațiile corespunzătoare privind disponibilitatea sistemelor de coastă pentru dirijarea navigației, precum și alte sisteme de informații care să îl sprijine în manevrarea în condiții de siguranță pe perioada voiajului și folosește în navigație aceste sisteme de informații stabilite de statele gazdă;

2. sunt respectate prevederile relevante ale punctelor 2—6 din Circulara MSC 699 din 17 iulie 1995 privind „Orientări revizuite pentru instrucțiunile de siguranță destinate pasagerilor”;

3. tabelul cu programul de lucru la bordul navei este plasat într-un loc ușor accesibil și conține:

- a) programul pentru serviciu pe mare și serviciu în port; și
- b) numărul maxim de ore de lucru sau numărul minim de ore de odihnă necesare pentru serviciul de cart;

4. comandantul nu este împiedicat să ia orice decizie pe care o consideră necesară, pe baza judecății sale profesionale, pentru navigarea și operarea în siguranță a navei, în special în condiții meteorologice grele și mare foarte agitată;

5. comandantul ține evidența activităților și incidentelor de navigație care sunt importante pentru siguranța navigației;

6. orice defecțiune sau deformare permanentă a porților din bordaj și a bordajului metalic convex al corpului navei, care poate afecta integritatea navei de pasageri de tip Ro-Ro sau a navei de pasageri de mare viteză, precum și orice deficiențe în sistemele de comandă și control pentru închiderea acestor porți sunt aduse prompt la cunoștință atât administrației statului pavilionului, cât și statului gazdă și sunt reparate prompt, într-un mod considerat satisfăcător de către acestea;

7. un plan de voiaj actualizat este disponibil înaintea plecării în voiaj a navei de pasageri de tip Ro-Ro sau a navei de pasageri de mare viteză. La elaborarea planului de voiaj trebuie să se țină seama de orientările privind planificarea voiajurilor stabilite de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția A.893(21) a Adunării Organizației Maritime Internaționale din 25 noiembrie 1999, „Orientări referitoare la planificarea voiajurilor”;

8. sunt aduse la cunoștință pasagerilor informații generale referitoare la asistența pentru persoanele în vârstă și a celor cu dizabilități aflate la bord și care pot fi puse la dispoziția persoanelor cu deficiențe de vedere, în formate potrivite.

ANEXA Nr. 2

PROCEDURI PENTRU INSPECȚII

(prevăzute în art. 3 și 5 din ordin)

1. Inspecțiile asigură îndeplinirea cerințelor legale emise de către sau în numele statului de pavilion, în special a celor legate de construcție, de compartimentare și stabilitate, de mașini și instalații electrice, de încărcare și stabilitate, de protecția împotriva incendiilor, de numărul maxim de pasageri, de mijloacele de salvare a vieții și de transportul mărfurilor periculoase, de radiocomunicații și de navigație. În acest scop inspecțiile includ:

- a) pornirea generatorului de avarie;
- b) inspecția iluminatului de avarie;

c) inspecția sursei de alimentare de avarie pentru stațiile radio;

d) o testare a sistemului de comunicare cu publicul;

e) rolul de incendiu, care să includă o demonstrație a capacității de a utiliza echipamentul pentru pompieri;

f) punerea în funcțiune a pompei de incendiu de avarie cu două manici de incendiu conectate la conducta principală de stins incendii;

g) testarea închiderii de la distanță a alimentării cu combustibil a caldarinelor, motoarelor principale și auxiliare și a ventilatoarelor;

h) testarea comenzilor de la distanță și locale privind închiderea obturatorilor;

i) testarea detectorului de incendiu și a sistemului de alarmă;

j) testarea închiderii corespunzătoare a ușilor etanșe la incendiu;

k) funcționarea pompelor de santină;

l) închiderea ușilor porților etanșe atât prin comandă locală, cât și prin telecomandă;

m) o demonstrație care să arate că membrii-cheie ai echipajului sunt familiarizați cu planul de vitalitate al navei;

n) coborârea la apă a cel puțin unei bărci de salvare de urgență și a unei bărci de salvare, pornirea și verificarea sistemului lor de propulsie și de guvernare, recuperarea lor din apă și arimarea lor în poziția normală de la bord;

o) verificarea inventarului bărcilor de salvare și al bărcilor de salvare de urgență;

p) testarea instalației de guvernare a navei și a sistemului auxiliar de guvernare.

2. Inspecțiile se concentrează asupra familiarizării membrilor echipajului cu procedurile de siguranță, procedurile în caz de urgență, tehnicile de întreținere și de lucru, siguranța pasagerilor, procedurile pentru puntea de navigație a navei și operațiunile legate de transportul mărfurilor și vehiculelor,

precum și asupra eficienței cu care le aplică. Se verifică abilitatea navigatorilor de a înțelege și, după caz, de a da ordine și instrucțiuni și de a raporta într-un limbaj comun de lucru, așa cum este înscris în jurnalul de bord. Se va verifica evidența documentelor care atestă că membrii echipajului au urmat cu succes o pregătire specială, în mod deosebit cele referitoare la:

a) cursuri de gestionare a mulțimilor;

b) cursuri de familiarizare;

c) cursuri de pregătire în domeniul siguranței, pentru personalul care furnizează asistență directă pasagerilor în spațiile destinate acestora, în special persoanelor în vârstă și celor cu dizabilități, în caz de urgență; și

d) cursuri de gestionare a situațiilor de criză și a comportamentului uman.

Inspecția trebuie să includă o evaluare pentru a se stabili dacă programul de lucru și de odihnă nu provoacă o oboseală excesivă, în special în cazul personalului de cart.

3. Certificatele de competență ale membrilor echipajului care lucrează la bordul navelor care intră în domeniul de aplicare al prezentului ordin sunt conforme cu prevederile Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.252/2014 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim român și a sistemului de recunoaștere a brevetelor și a certificatelor de capacitate, cu modificările și completările ulterioare.

ANEXA Nr. 3

PROCEDURI pentru efectuarea inspecțiilor în cursul unui serviciu regulat

(prevăzute în art. 5 din ordin)

Inspectorul Autorității Navale Române verifică următoarele:

1. informații referitoare la pasageri:

a) dacă nu este depășit numărul de pasageri pentru care este certificată nava de pasageri de tip Ro-Ro sau nava de pasageri de mare viteză, denumite în continuare „nava” și dacă înregistrarea informațiilor referitoare la pasageri respectă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 218/2006 pentru aprobarea Normelor privind înregistrarea persoanelor aflate la bordul navelor de pasageri care operează spre sau dinspre porturile maritime românești, cu modificările ulterioare;

b) dacă sistemul de înregistrare a informațiilor referitoare la pasageri este efectiv implementat și este în conformitate cu prevederile aplicabile;

c) modalitatea în care informațiile referitoare la numărul total de pasageri sunt transmise comandantului și, dacă este cazul, modalitatea prin care pasagerii care efectuează o traversare dublă, fără a se debarca, sunt incluși în numărul total de pasageri pentru voiajul de întoarcere.

2. Informații cu privire la încărcare și stabilitate:

a) acolo unde este cazul, dacă sunt instalate indicatoare de pescaj fiabile și dacă acestea sunt utilizate;

b) dacă se iau măsuri pentru a se asigura că nava nu este supraîncărcată și că linia de încărcare maximă nu se află sub nivelul apei;

c) dacă evaluarea încărcării și a stabilității se efectuează corespunzător;

d) dacă vehiculele cu mărfuri și alte încărcături se cântăresc atunci când este necesar și valorile greutății sunt transmise navei pentru a fi utilizate la determinarea încărcării și stabilității;

e) dacă planurile de vitalitate sunt expuse în permanență și dacă sunt prevăzute broșuri cu informații de vitalitate pentru ofițerii de pe navă.

3. Securitatea pe mare:

a) dacă se respectă procedura prin care se garantează că nava întrunește toate condițiile de securitate pentru a naviga, înainte să părăsească dana, care ar trebui să includă o procedură prin care să se confirme faptul că toate porțile din bordajul navei etanșe la apă și la intemperii sunt închise;

b) dacă toate porțile punților cu vehicule sunt închise înainte ca nava să părăsească dana sau rămân deschise doar atât timp cât să permită închiderea vizorului provei;

c) dacă sistemele de închidere a porților de la provă, pupă și laterale sunt dotate cu indicatoare luminoase și supraveghere TV, care să indice situația acestora pe puntea de comandă. Orice dificultăți legate de funcționarea indicatoarelor luminoase, în special a întrerupătoarelor de la porți, trebuie să fie constatate și raportate.

4. Anunțurile pentru măsuri de siguranță:

a) forma anunțurilor curente privind măsurile de siguranță și afișarea instrucțiunilor și orientărilor în cazul procedurilor de urgență în limba sau în limbile corespunzătoare;

b) dacă anunțurile curente de siguranță sunt efectuate la începutul voiajului și pot fi auzite în toate spațiile publice, inclusiv pe punțile deschise, la care pasagerii au acces.

5. Înregistrările în jurnalul de bord:

a) jurnalul de bord, pentru a se asigura că s-au efectuat înregistrări referitoare la închiderea porților de la prova, pupa și a altor porți etanșe la apă și la intemperii, roluri pentru porțile de la compartimentele etanșe la apă și pentru instalația de guvernare etc.;

b) dacă se înregistrează pescajele, bordul liber și stabilitatea, precum și limba de lucru comună pentru echipaj.

6. Mărfuri periculoase:

a) dacă orice încărcătură de mărfuri periculoase sau poluante este transportată în conformitate cu legislația relevantă, în special dacă există o declarație privind mărfurile periculoase sau poluante, împreună cu un cargomanifest ori un cargoplan, care să indice localizarea acestora la bord;

b) dacă o anumită marfă periculoasă sau poluantă este permis să fie transportată pe nave de pasageri și dacă mărfurile periculoase și poluante sunt marcate, etichetate, stivuite, fixate și separate corespunzător;

c) dacă vehiculele care transportă mărfurile periculoase și poluante sunt placate și asigurate corespunzător;

d) dacă, atunci când se transportă mărfuri periculoase și poluante, există la țarm o copie a cargomanifestului sau a cargoplanului;

e) dacă comandantul are cunoștință despre cerințele de raportare conform Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2010 pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României, cu modificările și completările ulterioare, despre instrucțiunile privind procedurile de urgență care trebuie urmate și despre procedurile de acordare a primului ajutor în cazul unui incident care implică mărfuri periculoase sau poluanți marini;

f) dacă dispozitivele de ventilație a punților pentru vehicule funcționează tot timpul, dacă funcționează mai intens atunci când motoarele vehiculelor sunt în funcțiune și dacă există un indicator pe punte care să arate că ventilația punților pentru vehicule este în funcțiune.

7. Fixarea vehiculelor de marfă:

a) modul în care sunt fixate vehiculele de marfă, de exemplu dacă sunt arimate în bloc sau sunt legate individual;

b) dacă sunt disponibile puncte de fixare suficient de puternice;

c) dacă există sisteme de fixare a vehiculelor de marfă, în cazul în care are loc sau se preconizează vreme rea;

d) dacă există metode pentru fixarea autocarelor sau motocicletelor;

e) dacă nava posedă un manual pentru fixarea încărcăturii.

8. Punțile pentru vehicule:

a) dacă spațiile pentru încărcătură de categorie specială și Ro-Ro sunt patrulate sau supravegheate continuu printr-un sistem de supraveghere TV, astfel încât să se poată observa deplasarea vehiculelor în caz de vreme nefavorabilă și intrarea neautorizată a pasagerilor;

b) dacă porțile de evacuare în caz de incendiu și intrările se mențin închise și dacă sunt afișate anunțuri prin care să se interzică accesul pasagerilor la punțile cu vehicule în timp ce nava se află pe mare.

9. Închiderea porților etanșe la apă:

a) dacă este respectată politica stabilită în instrucțiunile operaționale ale navei pentru porți etanșe la apă;

b) dacă se efectuează rolurile necesare;

c) dacă controlul porților etanșe la apă, de pe comanda de navigație, este menținut, când este posibil, pe controlul „local”;

d) dacă porțile sunt ținute închise în caz de vizibilitate redusă și orice situație primejdioasă;

e) dacă echipajele sunt instruite în mod corect pentru operarea porților și cunosc pericolele utilizării greșite a acestora.

10. Patrurilele contra incendiilor

Trebuie să fie confirmat că se menține o patrulare eficientă, astfel încât să se poată detecta imediat orice izbucnire de foc. Aceasta trebuie să includă spațiile speciale care nu sunt

prevăzute cu un sistem fix de detectare a focului și de alarmă, consemnând că aceste spații pot fi patrulate conform celor prevăzute la pct. 8.

11. Comunicațiile în caz de pericol

Dacă există suficienți membri ai echipajului, conform listei de echipaj, care să ajute pasagerii în caz de avarie și dacă aceștia pot fi identificați repede și pot să comunice cu pasagerii în caz de pericol, luând în considerare o combinație corespunzătoare și adecvată de oricare dintre următorii factori:

a) limba sau limbile corespunzătoare principalelor naționalități de pasageri transportați pe o anumită rută;

b) probabilitatea ca abilitatea în folosirea vocabularului elementar al limbii engleze pentru instrucțiunile de bază să poată oferi un mijloc de comunicare cu un pasager care are nevoie de asistență, dacă pasagerul și membrii echipajului nu folosesc o limbă comună;

c) necesitatea posibilă de a comunica în timpul unei avarii prin alte mijloace (de exemplu, atenționarea prin demonstrații, gesturi sau atenționarea asupra locului instrucțiunilor, a posturilor de apel, a dispozitivelor de salvare a vieților omenești ori a căilor de evacuare, atunci când comunicarea verbală este impracticabilă);

d) măsura în care le sunt oferite pasagerilor instrucțiuni complete de protecție în limba sau în limbile maternă/materne a/ale acestora;

e) limbile în care pot fi difuzate anunțurile prin radio în timpul unei avarii sau exercițiu, pentru a transmite o orientare esențială pasagerilor și a facilita sprijinul acordat pasagerilor de către membrii echipajului.

12. Limba de lucru comună între membrii echipajului

Dacă s-a stabilit o limbă de lucru pentru a asigura o reacție eficientă a echipajului în probleme de siguranță și dacă această limbă de lucru este înscrisă în jurnalul de bord al navei.

13. Echipamentul de protecție:

a) dacă echipamentul de salvare și de luptă contra incendiilor, incluzând ușile contra incendiului și alte articole de protecție structurală contra incendiilor, care pot fi repede inspectate, sunt întreținute corespunzător;

b) dacă sunt expuse în permanență planuri pentru stingerea incendiilor sau sunt prevăzute broșuri cu informații echivalente pentru informarea ofițerilor navei;

c) dacă vestele de salvare sunt stocate corespunzător și dacă localizarea vestelor de salvare pentru copii poate fi ușor identificată;

d) dacă încărcătura vehiculelor nu împiedică acționarea dispozitivelor de luptă contra incendiilor, închiderilor de urgență, dispozitivelor de control pentru clapetele de furtună etc., care se pot afla pe punțile cu vehicule.

14. Echipamentul de navigație și radio

Dacă echipamentul de navigație și de comunicații radio, incluzând geamandurile de indicare a poziției în caz de urgență (EPIRBs), sunt operaționale.

15. Iluminarea suplimentară de avarie

Dacă iluminarea suplimentară de avarie este asigurată, acolo unde este cerută de reglementări, și dacă se ține o evidență a deficiențelor.

16. Căile de evacuare:

a) dacă sunt marcate căile de evacuare, inclusive rutele de evacuare, în conformitate cu cerințele aplicabile, precum și dacă acestea sunt iluminate atât de la generatorul principal, cât și de la cel de avarie;

b) dacă s-au luat măsuri pentru ca vehiculele să nu încurce căile de evacuare, în cazul în care aceste căi traversează sau trec pe punțile pentru vehicule;

c) dacă ieșirile, în special cele de la magazinele scutite de taxe vamale, care au fost găsite blocate de mărfuri în exces, sunt menținute libere.

17. Curățenia în compartimentul mașini

Dacă în compartimentul mașini este păstrată curățenia în conformitate cu procedurile de întreținere.

18. Stocarea gunoiului

Dacă procedurile și dotările pentru manipularea și stocarea gunoiului sunt satisfăcătoare.

19. Planificarea întreținerii:

a) dacă toate companiile au prevăzute instrucțiuni specifice și sisteme pentru întreținere planificată, pentru toate zonele relevante pentru siguranță, incluzând ușile de la prova și pupa și porțile laterale, împreună cu sistemele lor de închidere, dar care să includă și întreținerea compartimentului mașinilor și a echipamentului de protecție;

b) dacă există stabilite planuri pentru verificarea periodică a tuturor elementelor, astfel încât normele de siguranță să fie menținute la cel mai înalt nivel;

c) dacă există stabilite proceduri pentru evidența deficiențelor și confirmarea rectificării lor corespunzătoare, astfel încât comandantul și persoana desemnată de la uscat din structura de conducere a companiei să aibă cunoștință despre deficiențe și să fie înștiințate despre rectificarea acestora într-un timp specificat;

d) dacă se efectuează verificări periodice ale sistemelor de comandă și control pentru închiderea porților interioare și exterioare de la prova incluzând indicatoarele, echipamentul de supraveghere și toate orificiile de scurgere a apei de pe punte din spațiile dintre vizorul provei și poarta interioară, în special mecanismele de închidere și sistemele hidraulice ale acestora.

20. Efectuarea unui voiaj

Atunci când se efectuează un voiaj trebuie să se profite de ocazie pentru a se verifica supraaglomerarea, inclusiv disponibilitatea locurilor și blocarea culoarelor, scărilor și ieșirilor de urgență, cu bagaje și pasageri care nu sunt apti să își găsească locurile. De asemenea trebuie să se verifice dacă pasagerii sunt evacuați de pe puntea cu vehicule, înaintea ieșirii navei în larg, și să se asigure că aceștia nu revin decât după acostarea navei.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor ordine ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale

În temeiul art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 820.740 din 16.04.2020,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 și 32 bis din 11 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„20. Adresă de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, ca urmare a transformării măsurilor asigurătorii în măsuri executorii, prevăzută în anexa nr. 20;”.

2. La articolul 1 alineatul (1), punctele 21 și 22 se abrogă.

3. La articolul 1 alineatul (1), punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„54. Decizie de ridicare a măsurilor de executare silită asupra sumelor datorate debitorului de către terți, prevăzută în anexa nr. 54;”.

4. La articolul 1 alineatul (1), după punctul 61 se introduc trei noi puncte, punctele 62—64, cu următorul cuprins:

„62. Adresă privind actualizarea sumelor rămase de recuperat, ca urmare a stingerilor efectuate, din popririle înființate, prevăzută în anexa nr. 62;

63. Adresă de înștiințare privind suspendarea măsurilor de executare silită, prevăzută în anexa nr. 63;

64. Adresă de înștiințare privind continuarea măsurilor de executare silită, prevăzută în anexa nr. 64.”

5. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Anexele nr. 1—64 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

6. Anexele nr. 21 și 22 se abrogă.

7. Anexele nr. 10, 11, 14, 15, 16, 20, 24, 25, 26, 27, 38, 39, 40, 42, 43, 48, 49, 50, 51, 53, 54 și 55 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—22 la prezentul ordin.

8. După anexa nr. 61 se introduc trei noi anexe, anexele nr. 62—64, al căror cuprins este prevăzut în anexele nr. 23—25 la prezentul ordin.

Art. II. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor

unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 27 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 1, punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13. Decizie de ridicare a măsurilor de executare silită asupra sumelor datorate debitorului de către terți, prevăzută în anexa nr. 13”.

2. **Anexele nr. 6, 7, 8, 10 și 13 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 26—30 la prezentul ordin.**

Art. III. — Anexele nr. 1—30*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 27 aprilie 2020.
Nr. 987.

*) Anexele nr. 1—30 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

